

An open book with yellowed pages is shown from a top-down perspective. Above the book, several colorful smiley face balloons are floating. The balloons are in shades of purple, yellow, green, and blue. Each balloon has a simple smiley face with two dots for eyes and a curved line for a mouth. The background is a light, textured surface.

Temat: Praca twórcza z tekstem.

Lekcja w klasie szóstej.

Wykonaj zadanie w zeszycie.

2. Przypomnij sobie znaną baśń lub bajkę z dzieciństwa. Przeanalizuj ją jednak inaczej niż dotychczas. Zadaj trzy pytania rozpoczynające się od słowa *dlaczego* i odpowiedz na nie jak najbardziej kreatywnie.

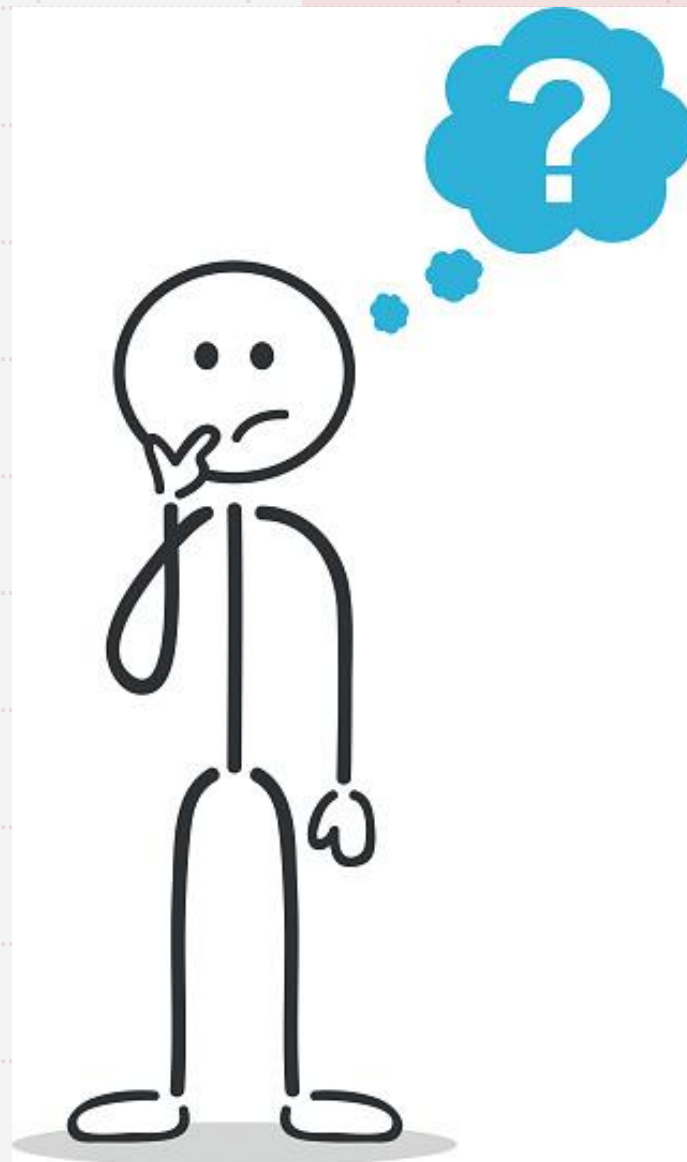
np. Dlaczego pantofelek Kopciuszka był na obcasie?

- Ponieważ Kopciuszek był niskiego wzrostu i chciał koniecznie wyglądać na wyższą osobę.

Dlaczego karoca została zrobiona z dyni, a nie z arbuza?

- Ponieważ wszystkie arbuzy zostały akurat zjedzone przez złe siostry.

Jak sądzisz, czym
jest **wypowiedź**
twórcza?

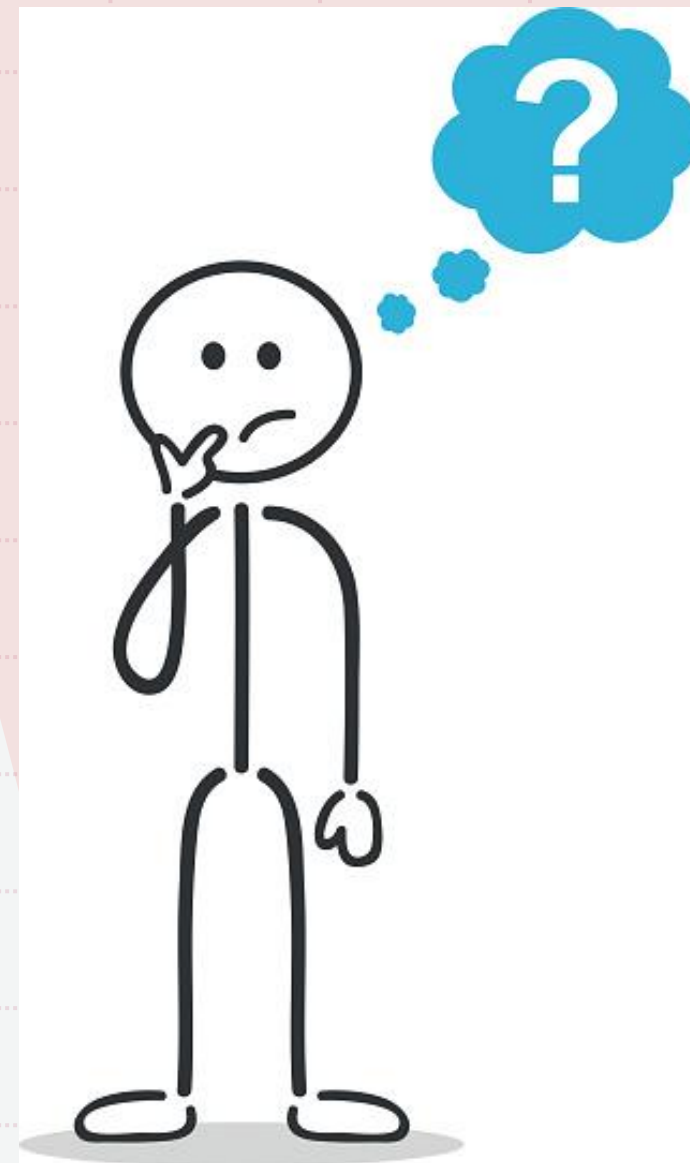
Jak sądzisz, czym jest wypowiedź twórcza?

Wypowiedź twórcza to taka, w której **tworzysz** coś samodzielnie, prezentujesz swój pomysł. Ty wymyślasz treść, wyrażasz zdanie lub opowiadasz zmyślone albo prawdziwe historie.

Przeczytaj informację ze strony 171. w podręczniku.

Wypowiedzią twórczą jest zarówno opowiadanie, w którym przedstawiasz całkowicie wymyślone wydarzenia, jak i tekst odwołujący się do treści lektury. W tym ostatnim możesz opowiedzieć na przykład dalszy ciąg przygód znanych bohaterów lub zupełnie nową historię z ich udziałem. Ważne jest jednak, by wykazać się bardzo dobrą znajomością opisywanej postaci i nie przypisywać jej cech, których nie ma.

Zapoznaj się ze wskazówkami zawartymi na stronie 171. podręcznika.

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki nielicznych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadjechał, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o wykrzyknienia, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawiś refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki niezliczonych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadszedł, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o wykrzyknienia, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawiś refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki niezliczonych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadszedł, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o wykrzyknienia, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawiś refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki niezliczonych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadszedł, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o wykrzyknienia, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawiś refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki nielicznych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadszedł, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o wykrzyknienia, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawisz refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki niezliczonych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc** bądź **przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadszedł, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o wykrzyknienia, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawiś refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki niezliczonych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadszedł, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o wykrzyknienia, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawiś refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki nielicznych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadszedł, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o wykrzyknienia, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawisz refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki niezliczonych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc** bądź **przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadjechał, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o wykrzyknienia, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawiś refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki nielicznych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadszedł, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o **wykrzyknienia**, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawiś refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki nielicznych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadszedł, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o **wykrzyknienia**, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – **wprowadzaj dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawiś refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki niezliczonych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc** bądź **przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadszedł, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o **wykrzyknienia**, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiediane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawisz refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Czym jest wypowiedź twórcza?

Czy każda forma wypowiedzi jest wypowiedzią twórczą?

Jaki powinien być pierwszy krok do urozmaicenia wypowiedzi twórczej?

Jakie elementy powinny być uwzględnione w wypowiedzi, aby stwierdzić, że jest ona urozmaicona?

Co może stanowić dobre zakończenie wypowiedzi?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki niezliczonych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadjechał, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o **wykrzyknienia**, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiedziane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej **posłuż się puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawiś refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Jak pisać, jeśli chcemy, aby tempo akcji było szybkie?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki nielicznych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadjechał, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o **wykrzyknienia**, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiedane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej **posłuż się puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawisz refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Jak pisać, jeśli chcemy, aby tempo akcji było szybkie?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki nielicznych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadjechał, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o **wykrzyknienia**, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiedane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawisz refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Jak pisać, jeśli chcemy, aby tempo akcji było szybkie?

Jakich wyrazów użyć, by wskazać na następstwo czasu?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki niezliczonych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: nadjechał, podskoczył.*
- Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o **wykrzyknienia**, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiedane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej posłuż się **puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawisz refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

A teraz odpowiedz na pytania:

Jak pisać, jeśli chcemy, aby tempo akcji było szybkie?

Jakich wyrazów użyć, by wskazać na następstwo czasu?

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

- Przygotuj **plan pracy**, dzięki któremu ustalisz, kiedy wprowadzisz zwroty akcji i które wydarzenie będzie punktem kulminacyjnym w Twoim wypracowaniu.
- Już we wstępie wypowiedzi twórczej możesz wprowadzić czytelnika w odpowiedni **nastrój**, opisując **miejsce, czas zdarzeń, towarzyszące bohaterom uczucia**, na przykład: *Mrok gęstniał z każdą minutą. Ulice starej, niegdyś tak gwarnej, a teraz wyludnionej dzielnicy pustoszały. W oddali słychać było pospieszne kroki nielicznych przechodniów. Piotr poczuł nagły niepokój i też przyspieszył.*
- Uwzględnij **elementy charakterystyki postaci**. Pamiętaj, by w opisie bohatera znanego z lektury wykazać się dobrą znajomością jego cech.
- Uzupełnij swoją pracę wybranymi szczegółami – wplataj w tekst **opisy postaci i ich przeżyć wewnętrznych, opisy miejsc bądź przedmiotów**. Dzięki temu odbiorca z uwagą będzie śledzić akcję.
- Jeśli chcesz, aby tempo akcji było szybkie, używaj **krótkich zdań pojedynczych**, na przykład: *Ruszyli. Nie rozglądali się, oraz czasowników oznaczających ruch, na przykład: **nadjechał, podskoczył.***
- Używaj **wyrazów wskazujących na następstwo czasu**, na przykład: *przedtem, potem, po chwili.*
- Stosuj słownictwo wprowadzające element zaskoczenia, na przykład: *wtem, niespodziewanie.*
- Możesz wzbogacić wypowiedź o **wykrzyknienia**, na przykład: *Ależ to był widok! Istny raj na ziemi!*
- Przytaczaj słowa wypowiedane przez postacie – wprowadzaj **dialogi**. Pamiętaj wówczas o właściwym zapisie graficznym.
- W zakończeniu najlepiej **posłuż się puentą**, dzięki której w zaskakujący sposób podsumujesz swoje opowiadanie i zaprezentujesz własną ocenę wydarzeń lub przedstawisz refleksję, na przykład: *– To nic – mówiłam sobie. – Nic takiego się nie stało. Po prostu kolejny raz dałam się ponieść porywom serca. A czas leczy rany. Może i moją wyleczy. Tyle tylko, że zostają blizny. Ta na szczęście będzie niewielka.*

Zanotuj:

Jak urozmaicić wypowiedź twórczą?

1. We wstępie poinformuj o miejscu i czasie wydarzeń oraz zaprezentuj uczucia bohaterów.
2. W rozwinięciu wprowadź dialog, opis (przedmiotu, krajobrazu, przeżyć wewnętrznych, miejsca) i elementy charakterystyki.
3. Używaj wyrazów wskazujących na następstwo czasu (następnie, później, po chwili).
4. Nie powtarzaj ciągle tego samego wyrazu – stosuj synonimy i zaimki.
5. W zakończeniu wprowadź puentę, którą w ciekawy sposób podsumujesz swoją wypowiedź.

Przeczytaj wypowiedź twórczą znajdującą się na 172. stronie podręcznika.

tytuł → *Przypadkowo całkiem udany poranek*

Kiedy w poniedziałek rano dźwięk budzika wyrwał Tosię ze snu, poczuła, że najchętniej nie poszłaby dziś do szkoły. Było zupełnie ciemno, a na dodatek w szyby stukaty krople rzęsistego deszczu. Niestety, w chwili, kiedy dziewczynka zamknęła ponownie oczy, naciągając przy tym kołdrę na głowę, drzwi do jej pokoju gwałtownie się otworzyły.

– Wstawaj, śpiochu! – rzuciła mama tonem nieznoszącym sprzeciwu.

Nie było rady. Dziewczynka musiała się zwlec z ciepłego łóżka. Kiedy się ubierała, nagle usłyszała dźwięk dzwonka do drzwi.

Ponieważ tata już szedł do przedpokoju, Tosia wślizgnęła się do łazienki, żeby doprowadzić się do porządku. Zza drzwi usłyszała głos sąsiadki, pani Jagody.

– ...otworzyłam drzwi, a on się niespodziewanie wymknął. Martwię się bardzo. Taka paskudna pogoda, a to dopiero kilkumiesięczne kocię.

Tosia wyszła z łazienki.

– Proszę się nie martwić, znajdziemy go. Chyba nawet wiem, gdzie mógł się skryć. Proszę pójść ze mną.

Prędko narzuciła na siebie kurtkę, włożyła kalosze i otworzyła drzwi. Szybko zbiegła ze schodów i skierowała się w stronę ogrodu. Deszcz wciąż zaczął. Przeskoczyła przez rabaty z łatwością, bo zawsze była bardzo sprawna, ominęła krzaczki i zanurkowała w rabarbar pod śliwą. Pani Jagoda z trudem próbowała za nią nadążyć. Jakież było jej zdziwienie, gdy nagle zobaczyła Tosię rzucającą się w zielone kłębowisko. Zanim zdążyła ją powstrzymać, dziewczynka już wyciągała Prysia spod liści.

– Zawsze tam się chowa, gdy bawimy się na dworze. To świetna kryjówka.

A przed deszczem chroni lepiej niż niejeden parasol.

– Bardzo ci dziękuję, tak się o niego martwiłam.

– Nie ma za co. Dzięki poszukiwaniom szybko przeszła mi senność. Deszcz też zadziałał orzeźwiająco. A Prys jest tak uroczy, że chętnie zostałabym z nim dłużej.

– Odprowadzę cię do szkoły. Prys może nam towarzyszyć. Tylko najpierw musisz się nieco wysuszyć.

– Ekstra! – Tosia wgrażnie się ucieszyła.

To był jednak niespodziewanie miły poranek. Później w szkole dziewczynka próbowała szybko wyjaśnić powód spóźnienia, ale koleżanki nie bardzo rozumiały, dlaczego tak wcześnie zajadała w ogrodzie słodkie prysie z rabarbarem... I to w deszczu!

określenie czasu

WSTĘP

określenie miejsca zdarzeń

kolejne akapity rozpoczynane wcięciem

przedstawienie przebiegu wydarzeń

FOZWIŃCIE

punkt kulminacyjny

dialog

refleksja

ZAKOŃCZENIE

Wykonaj w zeszycie zadania 1-2. ze strony 173.

1. Opisz poranek wymyślonej przez Ciebie postaci, używając podanych słów.

najpierw, potem, później, następnie, z kolei, w końcu

2. Wymyśl przyczynę opisanych zdarzeń i dokończ zdania.

- Kaja nagle zmieniła plany na popołudnie, dlatego że
- Pan Wiktor niespodziewanie nie przyszedł na spotkanie, gdyż
- Biblioteka była dziś nieczynna, ponieważ
- Wujek pojechał do Lublina tylko dlatego, że

W zadaniu 1. postaraj się stworzyć wzorcowy wstęp - wprowadź informacje o czasie i miejscu akcji.

Wprowadź słownictwo, które opisuje emocje i uczucia bohaterów. (Czas pracy - 5 minut)

W zadaniu 2. postaraj się wymyślić jak najbardziej kreatywne zakończenia zdań - mogą być zabawne.

Wykonaj zadanie 5. ze strony 173.

5. Przeczytaj bajkę Ignacego Krasickiego *Malarze*. Następnie wymień po trzy cechy Piotra i Jana.

Dwaj portretów malarze słynęli przed laty:

Piotr dobry, a ubogi, Jan zły, a bogaty.

Piotr malował wybornie, a głód go uciskał,

Jan mało i źle robił, więcej jednak zyskał.

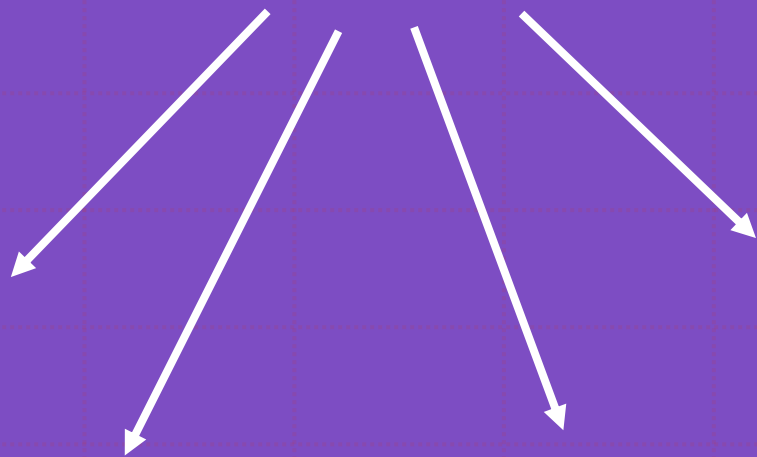
Dlaczegoż los tak różny mieli ci malarze?

Piotr malował podobne, Jan piękniejsze twarze.

Wyobraź sobie, że każdy z malarzy namalował Twój portret. Napisz zakończenie opowiadania, w którym wyrazisz uznanie dla uczciwego artysty.

Wymieńmy cechy malarzy.

Piotr

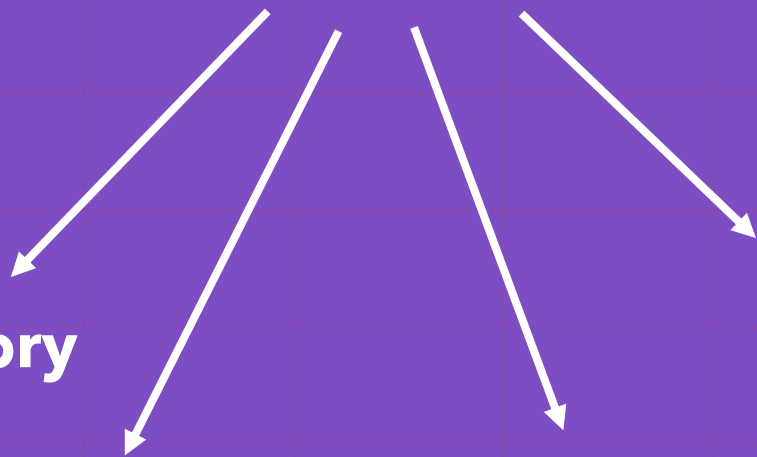
Jan

Wymieńmy cechy malarzy.

Piotr

dobry

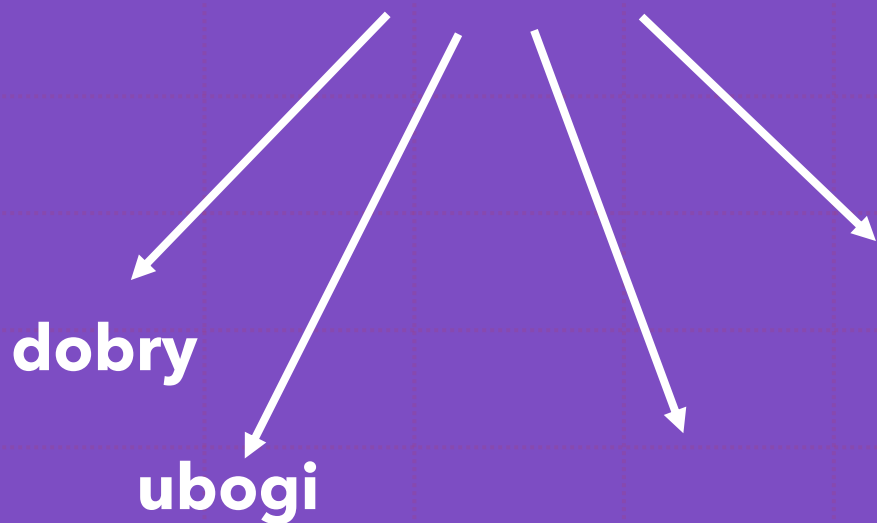

Jan

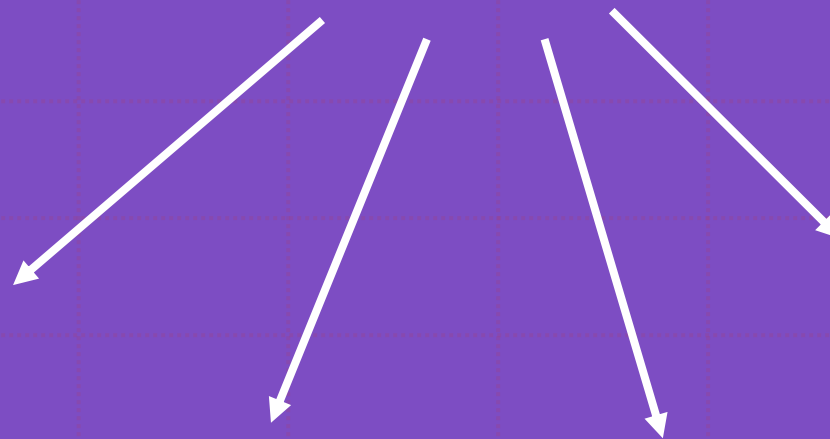

Wymieńmy cechy malarzy.

Piotr

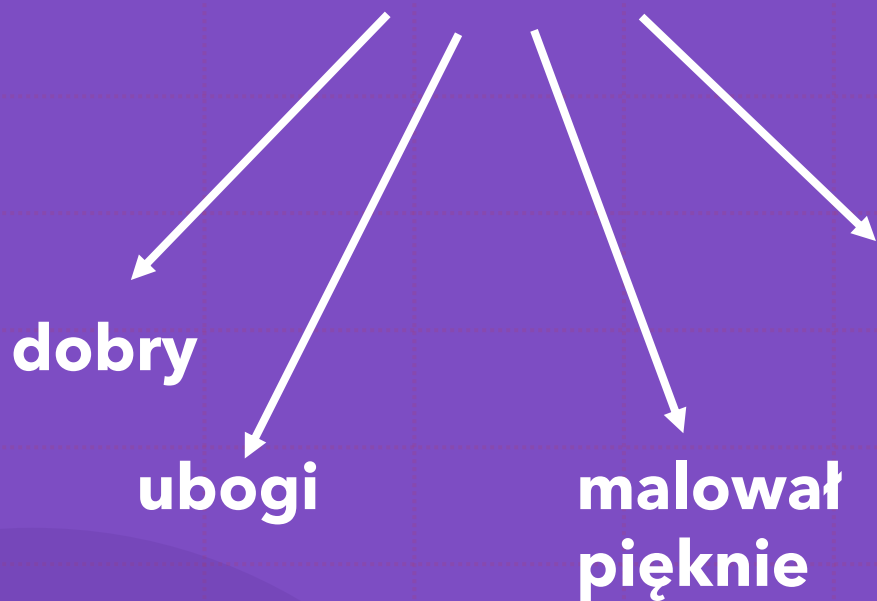

Jan

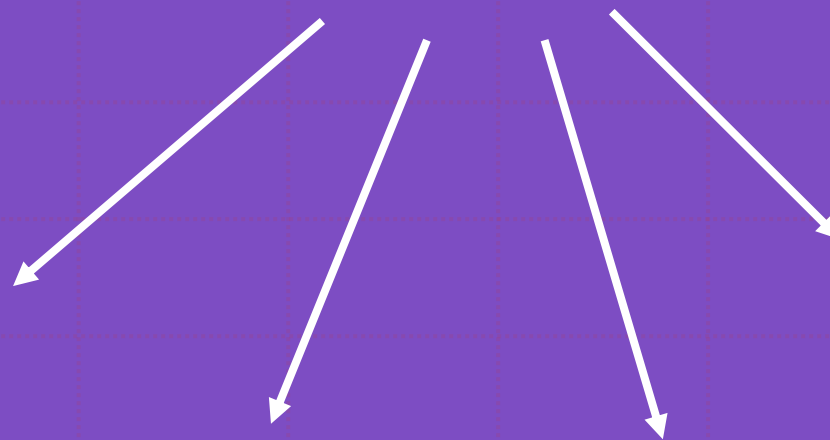

Wymieńmy cechy malarzy.

Piotr

Jan

Wymieńmy cechy malarzy.

Piotr

dobry

ubogi

**malował
pięknie**

**malował podobne
twarze (odzwierciedlał
rzeczywistość**

Jan

Wymieńmy cechy malarzy.

Piotr

dobry

ubogi

**malował
pięknie**

**malował podobne
twarze (odzwierciedlał
rzeczywistość**

zły

Jan

Wymieńmy cechy malarzy.

Piotr

dobry

ubogi

**malował
pięknie**

**malował podobne
twarze (odzwierciedlał
rzeczywistość**

Jan

zły

bogaty

Wymieńmy cechy malarzy.

Piotr

dobry

ubogi

**malował
pięknie**

**malował podobne
twarze (odzwierciedlał
rzeczywistość**

zły

Jan

bogaty

**Malował
mało i źle**

Wymieńmy cechy malarzy.

Piotr

Jan

Wymieńmy cechy malarzy.

Piotr

Jan

Który malarz więcej zyskał? Jak myślisz, dlaczego?

Zadanie 5., str. 173.

Wyobraź sobie, że każdy z malarzy namalował Twój portret.

Napisz zakończenie opowiadania, w którym wyrazisz uznanie dla uczciwego artysty.

Spróbuj posłużyć się puentą!

Zadanie 7., str. 173.

7. Opisz sytuację ukazaną na fotografii:

- w liście elektronicznym, w którym tata dziewczyny opisuje żonie, co zastał w domu po powrocie z pracy,
- we wpisie z dziennika nastolatki, której upadł garnek, gdy przygotowywała obiad niespodziankę dla swojego taty.

Praca z zeszytem ćwiczeń

Miłego dnia!

